

ת"פ 31001/01/16 - מדינת ישראל נגד יפים ליאחובצקי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 31001-01-16 מדינת ישראל נ' דעיס ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דניאל ספרברג
מדינת ישראל

המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד כריסטיאן דיק

נגד
הנאשם

יפים ליאחובצקי
ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 11.2.16, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות:
  - א. גניבה בידי עובד, עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
  - ב. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.
  - ג. זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין.
  - ד. שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
  - ה. רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין.

2. א. בכתב האישום שהוגש ביום 17.1.16 הואשם הנאשם בכך, שהיה עובד קבלן בחברת אמישרגז, החברה האמריקאית ישראלית לגז בע"מ (להלן - החברה) ספקית גז לתעשייה ולצרכנים פרטיים. החל מחודש 5/05 ועד לחודש 5/13 עבד בתפקיד של מנהל מחסן, ובין היתר, היה אחראי על קבלת בלוני הגז המלאים מהמפעל והחלפתם בבלוני גז ריקים המגיעים מהמחלקים. לצורך כך נדרש לעקוב ולפקח אחר הנעשה במחסן ולהפיק תעודות משלוח ולתעד את הנתונים השונים במחשבי החברה. במקרה שהבלונים היו מגיעים חסרים או פגומים, נדרש להשיבם למפעל בצירוף סימון מתאים.

ב. הנאשם הורשע בכך שהחל משנת 2010 ועד ליום 9.5.13, גנב הנאשם, ביחד עם אחר, מהחברה גז בהיקפים עצומים, תוך זיוף ובידוי נתונים שונים בשווי של 3 מיליון ₪ לפחות. כתוצאה ממעשיו שלשל הנאשם לכיסו סך של 300 אלף ₪ לפחות.

ג. כאשר היו מגיעים משלוחים של בלוני גז מלאים מהמפעל, היה הנאשם נוטל חלק מהם ומוכר אותם לאדם שזהותו אינה ידועה. הרוכש היה משלם תמורתם ומוסר כנגדם בלוני גז ריקים. לצורך כך ביצע הנאשם דיווח כוזב במחשבי החברה, כי חלק מבלוני הגז המלאים והתקינים שהתקבלו היו חסרים/פגומים. לאחר מכן היה מפיק תעודות משלוח כוזבות התומכות באמור. את בלוני הגז הריקים שקיבל מהרוכש, היה מחזיר למפעל בתואנה כאילו אלו הם בלוני הגז שדווחו כחסרים ופגומים.

ד. למשלוח החוזר היה הנאשם מצרף את התעודות הכוזבות, בהם נרשם דיווח שקרי על חוסרים או פגמים. לחיזוק התרמית, היו הנאשם ביחד עם האחר מסירים את התוויות המוצמדות לבלוני הגז המלאים, ומעבירים אותן לבלוני הגז הריקים, כך שנראה היה כאילו מדובר באותם בלוני גז שנשלחו מהמפעל יום קודם לכן.

ה. בנוסף, במהלך התקופה, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, כאשר היו מוחזרים על ידי המחלקים בלוני גז מלקוחות החברה כשהם מלאים באופן חלקי, היו הנאשם, ביחד עם אחר, נוטלים ומוכרים אותם. הרוכש היה משלם תמורתם ומוסר כנגדם בלוני גז ריקים. למפעל היו נשלחים בלוני הגז הריקים שקיבלו מרכוש בלוני הגז הגנובים, כאילו אלו בלוני הגז שקיבלו מהמחלקים.

ו. הנאשם חזר על מעשיו המתוארים לעיל, כמעט מדי יום במהלך התקופה.

ז. את התמורה ממכירת בלוני הגז כאמור, ושלא כדין, שלשל הנאשם לכיסו.

3. הצדדים לא באו להסכמה או להסדר לעניין העונש, למעט הסכמת המאשימה להגביל את טיעונה מראש לשנת מאסר בפועל. לאחר שהוגש תסקיר שירות המבחן עליו הוריתי, הצדדים טענו לעונש באופן חופשי ועל כן עלי ליתן גזר דין.

טענות המאשימה

4. א. העבירות בוצעו בתחכום ובשיטתיות ובהיקף נרחב, ביחד עם אחר, וגרמו נזק ממוני, וזו הסיבה להגשת כתב האישום לביהמ"ש המחוזי.

ב. מדובר באירוע מתמשך ועל כן יש לקבוע מתחם עונש אחד.

ג. העבירות פגמו ביכולת החברה לנהל את עצמה כראוי ופגעה בניהול התקין ובלקוחות.

ד. נפגעו ערכים של שמירה על הגינות וטוהר מידות, וניצול יחסי עובד מעביד הבנויים על אמון. יש

צורך להגן על אינטרס ציבורי מפני עבריינים מסוג זה, והמחוקק והפסיקה רואים בחומרה רבה עבירות מסוג זה.

ה. המאשימה עותרת לעונש של שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בגובה של 70,000 ₪. המאשימה בחרה להגביל את טיעוניה נוכח העובדה שהנאשם הגיע להסדר אזרחי עם החברה שנפגעה ממעשיו. עוד הוסכם, כי רכבו של הנאשם שנתפס על ידי המאשימה, יחולט על פי כל דין. באשר לכספים תפוסים, כ-30,000 ש"ח, הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

טענות הנאשם

5. א. מתחם הענישה אינו רלבנטי כאשר הצדדים מגיעים עם הסדר טיעון שבו נקבע מתחם.

ב. יש לאבחן את המקרים שהוגשו על ידי המאשימה מהמקרה דנן.

ג. הקנס צריך להיות פרופורציונלי לפיצוי. לא נגרם למדינה נזק כלשהוא, ולגבי הנזק לחברה, החברה הגיעה להסדר עם הנאשם. גובה הקנס הנדרש על ידי המדינה הוא חסר תקדים. מבוקש לקבוע קנס בהתאם לפסיקה בסכום מינימלי. הקנס המבוקש יהפוך למאסר בפועל, בשל גובהו, שכן אין לנאשם שום רכוש לשלמו.

ד. רכבו חולט בהסכמה ושוויו כמה עשרות אלפי שקלים, סכום שהולך למדינה. סכום של 150 אלף ₪ הועבר על ידי החייב לחברה כפיצוי. החייב משתכר כיום 5,000 ₪ לחודש ואם יוטל עליו עבודות שירות לא יכול לשמור על עבודתו.

ה. לא ראוי להטיל מאסר בשל חלופי הזמן. כתב האישום הוגש ב-1/16. התיק ישב בפרקליטות למעלה משנתיים וחצי ולא נפתח תיק, אלא לבקשת הנאשם. יש לתת משקל גם למחדלי המאשימה ולעובדה שחלופי הזמן נבע ממחדליה, כאשר השיהוי מחייב שלא יוטל מאסר בפועל.

ו. אין במקרה דנן שיקול של הרתעה אישית, שכן אין סיכוי שהנאשם יחזור על מעשיו.

ז. הנאשם הפסיד כל מה שיש לו בחיים, הסבל הזה מחייב שלא ישלח למאסר.

ח. לעניין חילוט הכספים, אשת הנאשם טוענת כי מדובר בכספיה, ומדובר באשה עובדת ובחשבון משותף. יתר על כן, חילוט משמעותו פיצוי למתלוננת, וכאן המתלוננת כבר פוצתה, ואם אין מדובר בעונש מדוע שהסכום ילך למדינה?

ט. הנאשם מבקש לאמץ את המלצות התסקיר למאסר בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

6. א. כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם בין 59, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים. מתגורר

עם אשתו במעלה אדומים. יליד ברה"מ, עלה לישראל בשנת 1991. עובד מזה 3 שנים בחנות "אקדמון" באוניברסיטה. בעל תואר ראשון בלימודי כלכלה.

ב. בחו"ל עבד ככלכלן במשרד האוצר. עם עלייתו ארצה ירד מצבם הכלכלי. תיאר קושי רב במציאת עבודה, שכן לימודיו בחו"ל לא הוכרו. בשל המצב הכלכלי הקשה נאלצו הוא ואשתו לעבוד בעבודות כפיים עם שכר נמוך. עבד במפעל טקסטיל 5 שנים.

ג. בשנת 1982 נישא ונולדו לו שני ילדים, כיום בגירים. בשל מעורבותו באירועים, הקשר עם ילדיו התערער ונפגע באופן משמעותי. כן נפגע הקשר עם אשתו, ומזה תקופה קיימים ביניהם חיכוכים ומתחים רבים.

ד. מהתסקיר עולה, כי הנאשם הציג אישור רפואי מיום 16.6.16 לפיו, סובל מבעיות שינה יתכן עקב מצב חרדה ודיכאון לפרקים, שהחלו לפני 3 שנים לאחר חבלת ראש בעבודה. עולה, כי בשנת 2013 אובחנה הפרעת חרדה ולדבריו נטל תרופות תקופה מסוימת. הנאשם דיווח, כי סובל מלחץ דם גבוה ונדודי שינה, הנובעים בעיקר ממתחים נפשיים מהם סובל בשנים האחרונות.

ה. בשנת 2005 החל לעבוד בתפקיד מנהל מחסן בחברת בת של החברה, עד לשנת 2013. לאחר תקופת עבודה ארוכה ביקש להיות עובד קבוע בחברה כדי לקבל קידום ותנאים משופרים. מהתסקיר עולה, כי חש תסכול מכך שלא קודם, לאחר הבטחה וציפייה ממושכת. להערכת שירות המבחן יתכן ואלו עומדים בין היתר ברקע לביצוע העבירות. על רקע ביצוע פוטר מעבודתו ומזה כשלוש שנים הוא עובד כמנהל מחסן בחנות באוניברסיטה.

ו. מהתסקיר עולה, כי אין לנאשם עבר פלילי. עוד עולה, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות והביע חרטה, חש מבוכה ובושה נוכח המעשים וביקש למסור את התנצלותו לביהמ"ש. עולה עוד, כי הנאשם חש שהוא ומשפחתו שילמו מחיר בשל מעורבותו, שכן לא חזרו לנהל שגרת חיים תקינה מאז. בני המשפחה מביעים מורת רוח על מעורבותו. ביטא חרדה רבה מפני העונש שיקבל. הנאשם גם שילם פיצוי והחזיר את חובותיו לחברה במסגרת הליך אזרחי.

ז. באשר להערכת סיכון והסיכוי לשיקום, מהתסקיר עולים גורמים מרתיעים להישנות בעתיד וסיכויי שיקום: אדם בעל מערכת ערכים חיובית בבסיסה, שניהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק עד למעורבותו; יכולת להכיר בחומרת העבירות ולקבל אחריות על ביצוען; ניהול ההליכים המשפטיים והמשטרתיים עד כה והעמדה לדין לראשונה בחייו, חידדו עבורו את גבולות המותר והאסור.

ח. מנגד עלה מהתסקיר גורם סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד: חומרת העבירות והשלכותיהן, חוויה של פגיעה בערך העצמי ותסכול, העלולה להביא לתגובות בלתי שקולות, בהעדר יכולת לבטא את צרכיו באופן ישיר ולהכיר בהשלכותיו. קושי זה הועצם על ידי פגיעה בהערכתו העצמית על רקע חוויית חוסר האונים ומחדל שחווה.

ט. המלצת שירות המבחן היא, להימנע מהטלת ענישה מחמירה של מאסר בפועל. שירות המבחן סבור, שחשיפת הנאשם לערכים השוליים, העברייניים והשליליים השוררים בין כותלי הכלא, עלולות להיות השלכות קשות ופוגעניות בנאשם ובעתידו, אשר לפי ההערכה יגרמו לבעייתיות נוספות ויפחיתו מסיכוי שיקומו בעתיד, ויגרמו לו לנסיגה. הנאשם ביקש להביע בפני בית המשפט את החשש הכבד והחרדה הרבה בו הוא נמצא מזה תקופה ארוכה בשל האפשרות של שליחתו לעונש מאסר. שירות המבחן ממליץ, כי אם ביהמ"ש יחליט להטיל עונש של מאסר הוא ירוצה בדרך של עבודות שירות.

מדיניות הענישה הנוהגת

7. א. בתי המשפט מצווים מפי המחוקק באשר לדרך גזירת העונש לפי תיקון 113 וכך עליהם לנהוג. בתי המשפט מצווים כיום לקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב' לחוק העונשין).

ב. בשלב הראשון יקבע ביהמ"ש מתחם עונש הולם לעבירות שביצע הנאשם, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ג' - 40 יד' לחוק העונשין).

ג. סעיף 40(ג) (ב) לחוק העונשין מורה, כי היה וביהמ"ש מרשיע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד. במקרה דנן הרשיע ביהמ"ש את הנאשם בכמה עבירות, אך עמדת המאשימה היתה שיש לראות באירועים "אירוע אחד". בהתאם לכך הצדדים לא טענו ביחס לכל אירוע ואירוע, ולפיכך יקבע מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע (סעיף 40(ג) (א) לחוק העונשין).

ד. הגם שביהמ"ש מוכן לקבל את עמדת הצדדים ולקבוע, כי העבירות בוצעו כחלק מתוכנית עבריינית אחת, ולכן מדובר באירוע אחד, חשוב לזכור, כי מדובר בסדרה ארוכה של עבירות, מקרים חוזרים ונשנים של גניבה וזיוף בידי עובד משנת 2010 ועד אמצע 2013. הנאשם, ביחד עם אחר, גנב גז מחברת הגז, בהיקפים עצומים, תוך זיוף ובידוי נתונים בשווי של 3 מיליון ₪, כאשר הנאשם שילשל לכיסו סך של 300 אלף ₪ לפחות.

ה. הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם הם ערכים של הגינות וטוהר מידות. יחסי עובד - מעביד בנויים על אמון וגם ערך זה נפגע במקרה דנן. יש צורך להגן על אינטרס ציבורי ומפני מעשי גניבה, רמייה בעלי מימד של מעילה באמון.

ו. המחוקק ובתי המשפט, רואים בחומרה רבה עבירות כגון אלה שבהם הורשע הנאשם, ובהתאם קבע החוק לעבירת של גניבה בידי עובד שערכה עולה על 1,000 ש"ח - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, עונש מירבי של 7 שנות מאסר בגין עבירה אחת, ואילו לעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין עונש מירבי של 5 שנות

מאסר.

8. א. שני הצדדים הפנו לאסמכתאות בדבר מדיניות הענישה, וממנה עולה, כי זו מגוונת ביותר.

ב. לטענת המאשימה, הגם שהגבילה עצמה מראש ל- 12 חודשי מאסר בפועל שהם בתחתית הרף, מתחם הענישה ההולם הוא בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ג. מתחם הענישה לו עתרה המאשימה במקרה זה הוא, עונש של שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בגובה של 70,000 ₪. רכבו של הנאשם שנתפס על ידי המאשימה יחולט, על פי כל דין וכך גם יתרת הרכוש התפוס.

ד. המאשימה הפנתה לרע"פ 8529/12 **פדילה עקל נ' מ"י** (18.12.12), בו הורשע הנאשם בגניבה על ידי עובד לפי סעיף 391 וקבלת דבר במרמה בנסיוות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין. דובר שם על עבירות שבוצעו בשיטתיות במשך 3 שנים, ממבוטחים של המעסיק, והנאשם לא החזיר את כספי המרמה. גם שם הנאשם היה ללא עבר פלילי, עבד למחייתו וניהל אורח חיים נורמטיבי. ניתן גם משקל לחלוף הזמן ונקבעו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, פיצוי למעסיק בסך 30,000 ₪ וקנס 7,500 ₪. בבימ"ש מחוזי הופחת המאסר ל- 8 חודשי מאסר בפועל. תיק זה להבדיל מהתיק שלפני הוא חמור יותר שכן במסגרת עבודתו גנב הנאשם כספים ממבוטחים ורמת התכחום של העבירות היתה גבוהה יותר. הנאשם בתיק שלפני גם השיב את כספי המרמה. מנגד בתיק שלפני נעברו עבירות נוספות על ידי הנאשם.

ה. כן הפנתה המאשימה לרע"פ 3153/10 **גיא שבתשולי נ' מ"י** (29.4.10) בו דובר על עבירה של גניבה ממעביד לפי סעיף 391 לחוק העונשין בלבד. הנאשם גנב ב- 2 מקרים תכשיטים בסכום כולל של 2,000 דולר. הנאשם הודה בעבירה שיוחסה לו וביהמ"ש השלום גזר עליו עונש של שבעה חודשי מאסר על תנאי. הוגש ערעור לביהמ"ש המחוזי (עפ"ג 9963-01-10) שהתקבל. ביהמ"ש המחוזי הוסיף והטיל על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו וזאת בנוסף למאסר על תנאי. בתיק זה להבדיל מהתיק שלפני לא היה הסדר כלל, הנזק לחברה היתה יותר קטן, הנאשם המשיך לנהל תיק אזרחי.

9. א. הנאשם טען, שיש לאבחן את האסמכתאות עליהם מסתמכת המדינה, בהן לא היה הסדר גם לא אחרי הגשת כתב אישום, ולא החזירו כספים לקורבנות.

ב. עמדת ב"כ הנאשם היא, כי לא ראוי להטיל מאסר בשל חלוף הזמן ויש לתת משקל למחדלי המאשימה והשיהוי, כך שלא יוטל מאסר בפועל. מנגד הנאשם מבקש לאמץ את המלצות התסקיר, למאסר בעבודות שירות.

לשיטת הנאשם, אין לפסוק קנס גבוה למדינה, לאחר שהנאשם הגיע להסדר עם החברה. יש לקבוע

קנס בסכום מינימלי ואין מקום לחלט כספים תפוסים אחרים.

ג. ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 1409/06 **קילים אלקטרוניקה בע"מ ואח' נ' מ"י** (19.7.07), שבו היתה הרשעה **בעבירות מס** שלא הועבר בסכום של כ- 400 אלף ש"ח. ב"כ הנאשם מביא תיק זה כאסמכתא לכך שעונש של מאסר בפועל שנקבע, כי יבוצע בעבודות שירות, קוצר מ- 5 חודשי מאסר לחודשיים בעבודות שירות בנימוק של "הסרת המחדלים עוד בטרם הוגש כתב האישום".

ד. כן הפנה ב"כ הנאשם לת.פ. (ת"א) 8930/01 **מ"י נ' פרץ לימור** (20.2.02) בו דובר על גניבה ממעביד בסכום של כ- 300 אלף ₪ ב- 74 עבירות. על הנאשמת הושתו 36 חודשי מאסר מהם 12 לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, ופיצוי בסך 150 אלף ₪. לא הוטל כל קנס. באותו מקרה, הורשעה הנאשמת גם בעבירות של גניבה על פי סעיף 384 לחוק העונשין. שם הנאשמת היתה מוכנה לגייס את הכסף אך במועד הכרעת הדין טרם שילמה בפועל.

ה. ב"כ הנאשם הפנה גם לע"פ (נצרת) 43/10 **דני חורי נ' מ"י** (22.3.11) ולע"פ 5023/99 **יוסף חכמי נ' מ"י** פד"י נה(3) 406, שעסק בעונש המאסר במקום קנס ולשיטת הנאשם, יושם בהם העקרון של "קים ליה בדרכה מיניה" שבמשפט העברי, לאמור: הטל עליו את החמור שבעונשים בלבד. בעניין חכמי, נקבעה ההלכה כי עונש המאסר במקום קנס הוא אמצעי ענישה בעל אופי מיוחד העומד לעצמו כקטגוריה נפרדת, ואין לכלול אותו בגדר עונש המאסר הרגיל שהוטל על נאשם לצורך חישוב תקופת המאסר המרבית הקבועה לצד העבירה.

ו. ב"כ הנאשם הפנה גם לת.פ. 42415-04-10 **מ"י נ' משה שאיר** (29.12.13) שבו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו ב-30 עבירות של קבלת דבר במרמה - ס' 415; 22 עבירות של גניבה בידי מורשה - סעיף 293(2) ו-3; 8 עבירות של ניהול פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים; 8 עבירות של ניהול פנקסי חשבונות ורשומות כוזבים לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה; 8 עבירות של השמטת הכנסה מתוך דוח לפי סעיף 220(1) לפקודה. באותו מקרה היה מדובר על יועץ מס שקיבל שיקים ריקים מלקוחות לצורך תשלום מקדמות לרשויות המס. הנאשם השתמש בשיקים של לקוחות מסוימים לשם תשלום מקדמות של לקוחות אחרים, וכן השתמש בשיקים של לקוחות לתשלום מקדמות של עסקו ושל עסק של אשתו, ואף קיבל החזרי מס בסכומים גבוהים. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, 13 חודשי מאסר על תנאי שלא יחזור על עבירות כפי שנקבע, קנס בסכום של 25,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו.

ז. ב"כ הנאשם הפנה גם לת.פ. 30745-09-12 **פרקליטות מחוז דרום נ' זגורי** (13.1.14) בו דובר על מספר רב של עבירות גניבה ממעביד והרשעה במסגרת הסדר טיעון. באותו מקרה חל שיהוי של 5 שנים בהגשת כתב האישום ממועד העבירה. ביהמ"ש קבע כי אין סיבה ממשית המצדיקה את האיחור הרב בהגשת כתב האישום, אך משלא נטען שהשיהוי פגע ביכולת הנאשמת להתגונן, שהרי הודתה כבר במשטרה במיוחד לה, אין מקום לבטל את האישום מחמת הגנה מן הצדק, אך יהיה בכך השלכה על העונש. נקבע, כי מתחם הענישה הראויה הוא בין מאסר, לנשיאה בעבודות שירות ועד מאסר ממשי, וקנס גבוה ומרתיע ופיצוי המעביד. ביהמ"ש קבע כי העונש הראוי באותו מקרה הוא מאסר שלא יפחת מ- 12 חודשים, אולם בשל השיהוי

הרב ועיני הדין שבא בעקבותיו, 6 שנים לאחר מועד ביצוע העבירות אין מנוס אלא להקל משמעותית בעונש ולהסתפק במאסר של 6 חודשים שתישא בעבודות שירות; 12 חודשי מאסר על תנאי; קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו; 20,000 ₪ פיצוי שכן לא הוכח כי החזירה הגניבה או כי נתבעה בהליך אזרחי; התחייבות של 20,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשעה במשך 3 שנים.

ח. ב"כ הנאשם הפנה גם לע"פ 125/74 מירום נ' מ"י פד"י ל (1) 57 בו בגלל שיהיו של שנתיים וחצי בהגשת כתב האישום בוטל עונש מאסר של שנתיים והומר בעונש על תנאי.

10. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) וסעיף 40ט(א) לחוק העונשין), שאותן צריך ביהמ"ש לשקול בקביעת מתחם הענישה ההולם, יש להתחשב בנסיבות אלה כמחמירות: מדובר בעבירות חמורות, העבירות נעברו על פני תקופה ממושכת ואין מדובר במעידה חד פעמית, ביצוע מתוקף תפקידו ושימוש לרעה במשרתו וגישתו לבלוני הגז תוך תחכום רב, שיטתיות ופגיעה באמון המעסיק. הנאשם גרם נזק כספי משמעותי לחברה. גם המניע האפשרי לביצוע העבירות כעולה מהתסקיר - אי קבלת קביעות/קידום במקום העבודה - אף הוא מצדיק החמרה בענישה. נסיבות אלה מחייבות להשית עונש מאסר בפועל לצורך הגנה על אינטרס הציבור והצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות כלכליות במהותן שנעשות לצורך רווח קל, וזאת גם בהתחשב בעברו הנקי של המבקש, נסיבותיו המשפחתיות, תשלום הפיצוי לחברה ושיתוף הפעולה שלו עוד לפני הגשת כתב האישום בהליך הפלילי והשיהוי.

11. לאחר שקלול כל האמור לעיל, אני קובע את מתחם הענישה הראוי מ- 6 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

12. א. בקביעת מתחם העונש ההולם המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. מדובר בנאשם כבן 59, ללא עבר פלילי. נטען, כי ההליך הפלילי הביא לערעור המסגרת המשפחתית והזוגית והנאשם שילם ומשלם מחירים שונים בשל ביצוע העבירה והרשעתו. הנאשם סובל כיום מבעיות שינה, יתכן על רקע מצב של חרדה ודיכאון לפרקים.

ב. הנאשם הודה מראשית הדרך, מיד עם גילוי מעשי העבירה ונטל אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם הודה במשטרה, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק באופן מלא, ראוי והגון.

ג. בהתנהלותו חסך הנאשם את הצורך לקיים הליך הוכחות ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. זאת יש לזקוף לזכותו.

ד. הנאשם גם הביע חרטה אשר מכנותה התרשם בית המשפט באופן בלתי אמצעי בדיון מיום 10.7.16. את רצינות החרטה, שאיננה בחינת אמירה ותו לא, ניתן ללמוד גם מעצם הנכונות

להשיב כספים למתלונן. הנאשם פעל לתיקון תוצאות העבירה ופיצוי הנזק שגרם: הנאשם הגיע להסדר פשרה ביום 4.11.15 עם החברה, במסגרת ההליך האזרחי שניהלה מולו, ובמסגרתו שילם פיצוי לחברה בסכום של 150,000 ₪. כן חתם ביום 28.10.15 תצהיר עדות ראשית מטעם החברה עליו הסכים להחקר בביהמ"ש (נ/1). כל אלה אכן נוספים ובאים אל כף המאזניים לזכות.

ה. הנאשם עובד היום במקום אחר ועושה מאמצים לחזור למוטב.

ו. מצאתי גם לתת משקל לשיהוי בהגשת כתב האישום ועינוי הדין שנגרם מכך, וזאת כנגד חומרת העבירות שביצע הנאשם, שהן כשלעצמן היה בהן כדי להצדיק ענישה ברף גבוה.

13. א. בחנתי את האמור בתסקיר שירות המבחן וההמלצות, אשר אינן מתיישבות עם חומרות מעשי הנאשם, ולא מקובלת עלי ההמלצה שיש להימנע בנסיבות המקרה דנן מהטלת עונש של מאסר בפועל.

ב. שירות המבחן והמלצותיו ממלאים תפקיד חיוני במלאכת גזירת הדין: בש"פ 8576/07 **סלאמה נ' מ"י** (16.10.07) פסקה 3; עם זאת הפסיקה עמדה לא אחת על כך ש"המלצת שירות המבחן, כשמה כן היא, בגדר המלצה בלבד ואין בית המשפט מחויב לפעול לפיה": בש"פ 5309/05 **צמח נ' מ"י** (29.6.05); ע"פ 9044/11 **מדינת ישראל נ' אלמליח** (12.3.12) פסקה 9.

ג. לא מצאתי לקבל את האמור בתסקיר שירות המבחן, כי מאסר בפועל יחשוף את הנאשם לערכים השוליים, העברייניים והשליליים השוררים בין כותלי הכלא, וכי לדבר עלולות להיות השלכות קשות ופוגעניות בנאשם ובעתידו, ויגרמו לו לנסיגה. טענה זו יכולה להיות תקפה כלפי נאשמים רבים.

ד. חומרת העבירות ונסיבות ביצוען מחייבות מאסר בפועל, ונראה כי שיקולי שיקום אינם צריכים לגבור במקרה זה, ויש גם צורך בהרתעת הרבים. בתוצאה אליה הגעתי נתתי משקל לחלופי הזמן עד הגשת כתב האישום.

14. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הראויים, אני גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. אני דן את הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן אזור התעשייה הצפוני רמלה, ביום 1.12.16 בשעה 9:00 כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים

מהיום עבירות בהן הורשע כמפורט בסעיף 1 א-ה לעיל.

ג. לאור ההסכמה, אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם. מדובר ברכב מסוג יונדאי אקסנט מס' רישוי 1025273.

ד. קנס ע"ס 15,000 ₪ אשר ישולם מתוך הכספים התפוסים, כאשר יתרת הכספים התפוסים ישוחררו.

ה. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, יח' אלול תשע"ו, 21 בספטמבר 2016 במעמד הצדדים.